



S A V A S

2025 M. SPALIS / NR. 1 (3)

Spalio 5-oji
TARPTAUTINĖ
MOKYTOJŲ
DIENA



IŠMINTIES KRISLAI

- ✦ Tie, kurie pasiklysta kelyje į mokyklą niekada neras savo gyvenimo kelio. (Vokiečių išmintis)
- ✦ Įrodinėti žmogui žinių būtinumą yra tolygu įtikinėti, kad regėjimas yra naudingas. (Aurorius nežinomas)
- ✦ Protingas siekia ne to, kas malonu, o to, kas gaili apsaugoti nuo nemalonumų. (Aristotelis)
- ✦ Tas, kuris daug žino, yra lankstus; tas, kuris žino ką nors viena, yra išdidus. Pirmasis mato, ko jam stinga, o antrasis panašus į gaidį ant mėšlo krūvos. (T. G. Gipelis)
- ✦ Valgymas be malonumo virsta nuobodžia mityba, o mokslas be aistros teršia atmintį. Ji nepajėgia suvokti to, ką praryja. (L. da Vinčis)
- ✦ Mokykloje naujos idėjos jums yra tiesiog duodamos. Ją baigus idėjų tenka ieškoti pačiam. (Bilas Votersonas)
- ✦ Geriausi mokytojai moko iš širdies, ne iš knygos. (Aurorius nežinomas)

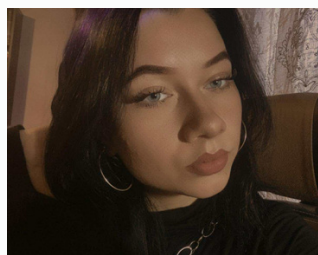
SVEIKINIMAS



Pirmųjų šalnų pakąsti rudeniniai lapai, pamažėl sklęsdami iš svaiginančių aukštybių, nudiržusiais, užsiraičiusiais, tarsi apsvilusiais, o kai kurie paausiuotais krašteliais, simbolizuoja nenugalimą, nesustabdomą gamtos virsmą ir jėgą, rudens įsigalėjimą, auksaplaukio, raudonplaukio, gintarplaukio spalio laiką, ir laiką, kai pagerbiame Mokytojus - prestižinės profesijos atstovus. Laikas prestižo sages įsisegti prie krūtinių ir garsiai visiems trimituoti, kad jokie dirbtiniai intelektai, kiborgai ar genų inžinerija nepakeis Mokytojo! Būkite jausmingi, kūrybiškai, kantrūs, nestokojantys humoro jausmo, šypsenu ir apsupti mylinčių bei smalsių mokinių.

Su Tarptautine Mokytojų diena!

Jūsų direktorius Vaidas



PAMĄSTYMAI APIE MOKYKLĄ



Medžiai, dar vakar buvę žali, šiandien jau pasipuošę aukso, vario ir ugnies atspalviais. Rudeninė gamta kalba švelniai, bet tvirtai: „Laikas keistis“... O rodos, tik vakar buvo rugsėjo 1-oji. Ir mes, dvyliktokai, stovėjome prie paradinių gimnazijos durų, už rankų laikydami pirmokėlius... Dvyliktokai – skamba rimtai, gal net išdidžiai, bet už šio žodžio slepiasi daugybė jausmų: atsakomybė, jaudulys, svajonės, baimės, meilės ir neišsakytos viltys. Šis rugsėjis kitoks: viskas persmelkta keisto, saldžiai kartaus jausmo – tai mūsų, dvyliktokų, paskutinis rugsėjis mokykloje. Ir tas rugsėjis jau pralėkė... kaip akimirka... kaip bičių spiečius... Ar mus pasitinka tingūs rytai? Taip! Ar per pamokas laidome tuščius juokelius? Taip! Ar klasėje sėdime tyliai? Ne! Mes tokie, nes mes – dvyliktokai! O mokytojai? Jie mus lydi nuo pirmųjų raidžių iki sudėtingiausių gyvenimo klausimų. Griežti, kartais juokingi, kartais lyg tėčiai ar mamos. Šiandien jų žvilgsniuose – švelni melancholija ir savotiškas džiaugsmas: pagaliau jais atsikratysime!..

O mes, dvyliktokai! Stovime ant slenksčio į gyvenimą. Dar čia, dar su mokyklinėmis kuprinėmis, dar su mokyklinėmis uniformomis, bet... tolumoje matome kitą pasaulį – nežinomą, keistai viliojantį. Šių metų rugsėjis tik pradžia, kai suvokiame, kad kiekviena pamoka, kiekvienas draugo juokas, kiekvienas koridoriaus kampas dabar yra brangesnis nei bet kada.

Šių mokslo metų rugsėjo 1-osios skambutis - tai ne tik dar vieni mokslo metai Krekenavos Mykolo Antanaičio gimnazijoje - tai paskutinis ruduo, kai esame kartu kaip klasė, kaip jauni žmonės, kol kas dar nepaleidę vaikystės... Bet ji jau spurda, ji jau plėšiasi iš mūsų glėbio!

Urtė Daugelaitė,
abiturientė, laikraščio korespondentė



NAUJI VEIDAI MOKYKLOJE



Jaunus mokytojus ir mokinių padėjėjas, tik šiais metais pradėjusius dirbti mokykloje, kalbino Deimantė Ropytė



Lina Paškevičienė,
mokinio padėjėja

Ar sunku buvo priprasti prie naujos aplinkos?

Labai, labai. Sunku buvo priprasti prie triukšmo, vaikų necenzūrinių žodžių.

Kas jus paskatino ateiti dirbti į mokyklą?

Mane paskatino vaikai. Man patinka dirbti su specialiujų poreikių turinčiais vaikais. Yra iššūkių priprasti prie vaiko ir kad jis prisileistų mane. Skirtingi vaikai – skirtingas darbas, vieniems labiau emociškai reikia padėti, kitiems – mokantis tam tikrų dalykų.

Kaip jaučiatės, kai matote, kad Jūsų pagalba iš tiesų padeda mokiniams įveikti įvairiausių sunkumus?

Labai gerai jaučiuosi, pakelia savivertę.

Kokių savybių būtina turėti dirbant tokį darbą?

Kantrybės, rūpestingumo, pasirūpinti tais vaikais, užuojautos reikia turėti.

Ką daryti, jei norisi aprėkti, sudrausminti vaiką?

Viduje stengsiuosi nusiraminti, su savimi pakalbėti, pakvėpuoti. Nepalieku vaiko, neišėinu nusiraminti.

Jūs esate mama, tai turite patirties dirbti su vaikais, suprantate juos. Tai padeda jūsų darbui?

Labai. Mano vaikai abu pradinukai. Aš kaip mama esu griežta, darbe ne tokia griežta. Jeigu neturėčiau vaikų, manau, būtų sunkiau juos suprasti, kodėl vaikas to nesupranta, to nemoka.

Koks buvo smagiausias momentas Jūsų darbe?

Aš tik atėjau praeitais metais dirbti, vienas vaikas dar manęs nepripažino. Gale mokslo metų pasakė, kad labai mane myli.

Kokie jūsų pomėgiai?

Aš labiau linkusi prie ramesnių pomėgių, namuose skaitau knygas.

Ko norėtumėte palinkėti, patarti mokiniams?

Nebijoti iššūkių, nebijoti bandyti, nors atrodo, kad sunku, bet viskas yra įveikiama.

Lijana Vedlugienė,
muzikos mokyklos mokytoja



Ar labai buvo sunku priprasti prie naujos aplinkos, naujos mokyklos?

Ne, nes žmonės yra tikrai draugiški, todėl viskas natūraliai įvyko. Aš atėjau į šią mokyklą su nuostata, kad čia nebus lengva, viskas nauja: žmonės, mokytojai, kolegos, mokiniai. Tai viską priėmiau natūraliai.

Kaip pasirinkote tokią profesiją – mokyti muzikos?

Nuo mažumės turėjau polinkį į muziką, patiko dainavimas, grojimas, šokis, taip susidėliojo gyvenimas. Baigiau konservatoriją, o po jos buvo du pasirinkimai: būti atlikėja arba mokytoja.

Kokie yra jūsų pomėgiai?

Turiu daug įvairių. Pirmas – skaityti knygas. Antras – megzti. Trečias – keliauti. Buvau jau Olandijoje, Vokietijoje, Liuksemburge, Belgijoje, Norvegijoje...

Kuo ši mokykla išsiskiria iš kitų mokyklų, kur dirbote ar mokėtės?

Dabar visos mokyklos skiriasi. Matyti, ši mokykla stengiasi dėl erdvių, kad mokiniai turėtų savo kambarėlį. Išsiskiria ir būreliais.

Ar sunku čia dirbti, kokie būna didžiausi iššūkiai?

Iššūkių būna, yra ir sudėtingų mokinių, kiti nori dėmesio. Aš visada žiūriu per draugiškumo prizmę. Jeigu tu draugiškas, tai ir su tavimi bus draugiški žmonės. Tada galime užmegzti ryšį, be to, kartu išlaikyti ribas. Būna dar sunkumų dėl laiko derinimo su kitais būreliais, važiavimo į namus grafiku.

Kokią savybę būtina turėti dirbant tokį darbą?

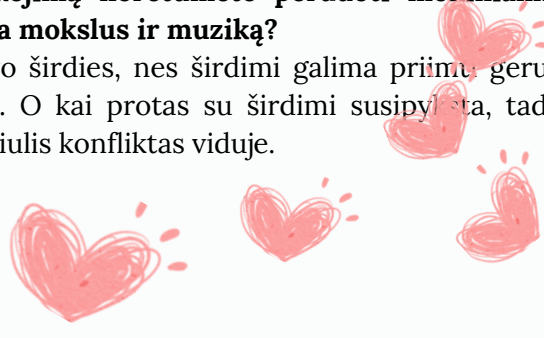
Išskirčiau gal ne visai savybę – pirmiausia reikia mylėti savo darbą, tai, ką tu darai. Darbas neturi būti kančia, prievarta. Kai tau pačiam yra įdomu, tada stengiesi mokiniams perteikti žinias, juos sudominti.

Kai buvote mokinė, kokia pamoka jums buvo sudėtingiausia mokykloje?

Harmonijos ir solfedžio. Jos buvo nemėgstamiausios ir tai yra tai, ką aš dabar darau. Kartais gyvenimas pasisuka įdomiu kampu. Žinau, ir vaikams sunku, nepatinka, bet tai žinios, kurių reikia.

Kokį palinkėjimą norėtumėte perduoti mokiniams, kurie derina mokslus ir muziką?

Klausyk savo širdies, nes širdimi galima priimti gerus sprendimus. O kai protas su širdimi susipyksta, tada įvyksta didžiulis konfliktas viduje.





Dovydas Kaušakys,
fizinio ugdymo
mokytojas



**Šitoje mokykloje jūs
buvote mokinys, o dabar
dirbate kūno kultūros
mokytoju. Kaip jaučiatės?**
Galvojau, bus keisčiau.
Dabar tiktai į klases
nebeinu, o salėje būnu.

Kokia yra jūsų mėgstamiausia sporto šaka?

Aš orientacininkas, tai orientacinis labiau. Žaidžiu ir krepšinį, futbolą, tinklinį, kvadratą - viską.

Kokie yra jūsų pomėgiai?

Mėgstu žaisti kompiuterinius žaidimus, bet nepersistengiu, nes labai užkrečiantis dalykas.

Kas labiausiai pasikeitė mokykloje?

Kiek žinau, atsinaujino daug klasių, įrengtos išmaniosios klasės, kur nelabai teko nueiti 12-oje klasėje. Kitas dalykas, kad per pertrauką negalėdavome salėje mušinėti kamuolio, o dabar kiekvieną pertrauką eina žaisti.

Kokia mokyklos erdvė jums labiausiai patinka?

Daugiausia laiko leidžiu čia, sporto salėje, nors dabar mokykloje pigu pavalgyti. Dvi mėgstamiausios vietos.

Ar lengva dirbti su jaunimu?

Su mažaisiais vaikais kol kas viskas gerai. Su vyresniais sudėtingiau, nes jie jau turi savo nuomonę, tad sunku dar sugalvoti planą ir kriterijus. Manau, bus viskas gerai, su vaikais kartu užaugsim, priprasim vieni prie kitų.

Kokią savybę būtina turėti dirbant tokį darbą?

Daugiausia kantrybės. Aš stengiuosi nekelti balso, o gražiai išspręsti problemas. Reikia mokytis, kad atsiprašytų, nesigėdytų, neužpyktų, nesimuštų kumščiais, nespardytų, o gražiai viską darytų.

Ką daryti pabaigus mokyklą, svarsto kiekvienas mokinys. Koks mokytojas Jus labiausiai įkvėpė siekti savo tikslų dar mokyklos laikais? Kas padėjo pasirinkti tokį kelią?

Aš nuo mažens, nuo 4, 5 klasės sportavau, lankiau orientacinį būrelį, patiko, tad nemečiau. Vėliau nesidairiau į kitas puses, pvz., į tiksluosius mokslus (nors man gerai sekėsi), oėjau ten, kur man sekėsi puikiai.

Kokius pokyčius ne tik sporto srityje, bet ir visoje mokykloje matote lyginant su savo laikais?

Matau, atsirado didesnė tolerancija. Pas mus daugiau būdavo kivirčų, patyčių, muštynių, kurie lengvai praslysdavo. Šiuo metu matyti, kad bando tokius įvykius sustabdyti, mažinti.

Kokį palinkėjimą norėtumėte perduoti mokiniam, kurie derina mokslus ir sportą?

Suderinti šiuos dalykus nėra labai sunku, tik reikia įdėti laiko. Kiek laiko įdėsi, tą ir turėsi. Svarbiausia užsispirti ir siekti savo tikslo disciplinuotai: mokykla, pasportuoji, namų darbai ir tada laisvas laikas, kurio, sakyčiau, yra daug. Pritingime, nesuplanuojame dienos taip, kaip norime, ir, atrodo, nebespėjame. Palinkėti noriu, kad sportą matytų ne kaip kančią, o kaip atsipalaidavimą nuo pamokų.

Raminta Tiškienė,
mokinio padėjėja



Ar sunku buvo priprasti prie naujos aplinkos?

Aišku, reikia adaptuotis prie naujos aplinkos, vaikai visi skirtingi.

Ar sunku dirbti su šiuolaikiniais vaikais? Kas yra didžiausias iššūkis dirbant tokį darbą?

Kadangi yra vaikų su specialiais poreikiais, reikia prisitaikyti prie jų. Iš pradžių dirbau su mažesniais, tai buvo sunkiau. Pirmokams sunku dar priprasti prie kitos aplinkos, pripratę prie darželio. Po pirmos pamokos klausia, kada eisim valgyti.

Kaip jaučiatės, kai matote, kad Jūsų pagalba iš tiesų padeda mokiniam įveikti įvairiausius sunkumus?

Labai smagu padėti. Smagu, kad prieina vaikas ir kreipiasi į tavo pagalbą, žinai kad gali padėti.

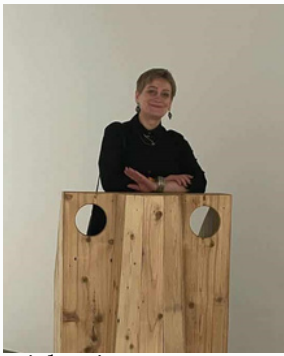
Jūs esate mama, tai turite patirties dirbti su vaikais, suprantate juos. Ar tai padeda jūsų darbui?

Padeda. Pavyzdžiui, ateina pirmokai, antrokai išmėto savo kuprines, megztinius. Tada įsijungia mamos instinktai, ir surenku juos.

Ko norėtumėte palinkėti, patarti mokiniam?

Mėgautis šituo laikotarpiu. Kai baigi mokyklą, tampi savarankiškas, visi sprendimai gula ant tavo pečių. Mėgautis dabartimi, nes tavo darbas yra tik ateiti į mokyklą ir pasimokyti.





Mirksnis –
 žvilgančios vaikų akys,
 pasiilgtas tikro varpelio garsas,
 nuvilnijantis juokas aidu tolyn...
 Pavyti to Laiko nei kvapo, nei spalvų negaliu,
 nors vis dar lekiu paskui jaunystės vėjus,
 pati ištirpdama juose, bet taip
 įgaunu jėgų kilti ...
 Mirksnis – čia augama ir auginama,
 čia svajojama ir kuriama,
 kad išliktume didžiajame Laike,
 O po to atsidūstame: Laikas – Mokykla...

Pamąstymas po žinutės apie mano, kaip šalies Metų Mokytojos, nominaciją. Kiek daug pagalbos ir pasitikėjimo manimi iš Jūsų visų pajutau... Laikas yra tekantis, jis negrąžina nei į tą pačią situaciją, nei leidžia juokauti ar paviršutiniškai vertinti vieniems kitus, nes kito karto gali tiesiog nebūti... Buvime su Jumis matau prasmę, ieškau pagalbos, kai sunku, ir stengiuosi atsiliepti, jei girdžiu Jūsų balsą.. Ačiū už mūsų laiką kartu.



Dedikacija (naujai rastas – seniai rašytas)

„Giesmių giesmė“ ... erotiška dvasia.
 Antika... pirmoji Europos poema.
 Viduramžiai... kur tamsa,
 Kai skamba Rolando giesmė karšta,
 Kai iš meilės nusizudė Romeo ir Džiuljeta?
 Dangiška Maironio poezija jau manyje,
 V. M.- Putino „Margi sakalai“ sklendžia
 danguje,
 Lietuvių „lakštingalos“ lyrika skambėte skamba
 ausyse.
 Prieš akis iškyla H. Radausko fontanas mieste,
 J. Apučio proza ir nelaimingo žmogaus d,
 R. Granausko kartų dilema, A. Marčėno
 Jaunimo suprasta moderni kalba...

Jūsų dėka tai mano bagaže.

Irmantas Pociulis
 55 laida (2002 m.)

ŽODŽIAI IŠ KITO LAIKO...

Upė

Gyvenimas – nenuspėjama upė.
 Vieniems ji – gili ir plati,
 Kitiems gi sekli ir rami.
 Kiekvienam ji ypatingai svarbi.
 Gera ja plaukti, jei irklus turi...
 O ką daryti man, jei irklai
 perlaužti?..

Neša srovė, pikta, stipri,
 Negaili nė vieno gyvenimo upė
 plati.

Manoji – drumsta ir tamsi,
 Iki saugiojo kranto vis dar toli!
 Iriusosi ranka, iriusosi kita,
 Man nuo silpnumo sukas galva.
 Priešintis jai – beprasmė kova...

O kaip gera būtų sustot!

Bet apie grįžimą nevalia nė galvot...

Ji skuba, teka, niekada negrįžta,
 Jie niekada nebus ta pati...

Bet tikiuosi, nurims,

Manęs gailėti ims.

Vanduo praskaidrės,

Ir akmenuotas dugnas ryškės –

Aš noriu krantą pasiekti!

Ir laimę pakeliui surasti,

O jei grimsiu – kad žinočiau:

Viską pasiekiau, ko išplaukusi

Labiausiai patirti troškau.



Dovilė Ankudavičiūtė
 58 laida (2005 m.)



Laikraštis leidžiamas
 jaunųjų žurnalistų
 būrelio, žurnalistės:
 Deimantė Ropytė ir Urtė
 Daugelaitė, maketavo
 mokyt. Rima B.